

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Η ΘΕΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗ

(Α' Κορ. γ' 9 - 17)

Διονυσίου Α. Ψαριανού, μακαριστού Μητροπολίτου Σερβίων και Κοζάνης

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. / ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Η ΘΕΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗ

(Α΄ Κορ. γ΄ 9 - 17)

Με οικοδομή παραβάλλει ο Απόστολος την Εκκλησία—«Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε». Μία οικοδομή θεμελιωμένη από τους Αποστόλους επάνω στον ακρογωνιαίο λίθο, που εἶν' ο Χριστός. Μία οικοδομή, που χτίζεται πριν από δυο χιλιάδες χρόνια και θα χτίζεται ως τη συντέλεια των αἰώνων. Πέτρες ζωντανές και ἐμψυχες σε τούτη την οικοδομή εἶναι οι πιστοί, χριστάδες και πρωτομάστοροι οι ποιμένες της Εκκλησίας. Αγαπά να κάνη την παραβολή αυτή ο Απόστολος, που εἶναι και παραβολή του Χριστού· «Σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν», εἶπε στον Πέτρο, και με την πέτρα σαν θεμέλιο εννοούσε την πίστι και την ομολογία στη θεότητα του προσώπου του.

Κι ο Απόστολος, με τη χάρι που του δόθηκε από το Θεό, σαν σοφός αρχιτέκτονας, και στην Κόρινθο και παντού όπου ἴδρυνεν Εκκλησίες στα ἔθνη, ἐθετε στερεό κι αμετακίνητο θεμέλιο την πίστι στο πρόσωπο και το ἔργο του Ἰησοῦ Χριστού. Ὑστερ' απ' αυτόν θα ἔρχονταν ἄλλοι να συνεχίσουν το ἔργο της οικοδομῆς, μα κανένας δεν θα μπορούσε και δεν θάχε το δικαίωμα να μετακινήση το θεμέλιο, να βάλῃ θεμέλιο δικό του. Ὁλων των ἄλλων το ἔργο μέχρι σήμερα κι ως το τέλος των αἰώνων εἶναι ἔργο ἐποικοδομητικό, χτίσιμο επάνω στο χτίσιμο των ἄλλων, κόπος επάνω στον κόπο των περασμένων γενεῶν – «ἕκαστος βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός».

Δύο πράγματα ἐδῶ μας κάνουν να σταθούμε. Πρώτα, δεν γίνεται με κανένα τρόπο να μετακινήθῃ το θεμέλιο. Κανένας συγχρονισμός, καμμιά προσαρμογή στις αντιλήψεις του καιρού δεν χωρεῖ

Κυριακή Θ' του Ματθαίου

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α' Κορ. γ' 9-17)

Ἄδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἕκαστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐπικοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινες ἐστε ὑμεῖς.

στην πίστι της Εκκλησίας. Μπορεί ν' αλλάζουν ἴσως και να προσαρμόζονται στην κάθε εποχή οι τρόποι εργασίας και δράσεως της Εκκλησίας, μα η πίστις μένει αμετακίνητη κι ασάλευτη. Αλλιώς η Εκκλησία δεν είναι θεία οἰκοδομή, είναι ανθρώπινο κατασκεύασμα, μεταβαλλόμενο και πρόσκαιρο. Μα η ομολογία του Πέτρου δεν είναι ανθρώπινη ανακάλυψις, είναι αποκάλυψις Θεοῦ, λόγος με κύρος αἰώνιο – «σὰρξ και αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

Πέτρα λοιπόν και θεμέλιο της Εκκλησίας μένει πάντα ο Χριστός, «ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος». Μα τούτο ἐδῶ που λέμε τώρα εἶν' ἕνας κόσμος ολόκληρος για την Εκκλησία. Ὅτι ο Χριστός είναι το θεμέλιο της Εκκλησίας δεν αποτελεί μια θεωρητική και δογματική μόνο ἀλήθεια, μα είναι η ουσία και το βάθος του Χριστιανισμοῦ· η ζωή και η παράδοσις της Εκκλησίας, που αντιπροσωπεύεται σε αἷμα Μαρτύρων, σε δάκρυα Οσίων, σε ἰδρώτα Δικαίων, σε σοφία Πατέρων. Κάποιοι ἐτόλμησαν κάποιες προσαρμογές στα νεώτερα χρόνια. Τους ἐπεύραζε το υπερφυσικό κι ἐχώρισαν τα θαύματα του Χριστοῦ ἀπὸ τη διδασκαλία του, το πρόσωπο του Χριστοῦ ἀπὸ το ἔργο του, το δόγμα ἀπὸ τη ζωή. Δεν ἤθελαν, παρὰ να μετακινήσουν

Κυριακή Θ' του Ματθαίου

το θεμέλιο της Εκκλησίας. Μάταιος ο κόπος. Ο Χριστός δεν μετακινείται. Αν μετακινηθή, είναι μάταιο να υπάρχει η Εκκλησία.

Γιαυτό το «βλεπέτω», που λέει ο Απόστολος, είναι το δεύτερο που μας κάνει να σταθούμε. Ας προσέχη καθένας από τους οικοδόμους στην Εκκλησία του Θεού, ας προσέχη πώς συνεχίζει το έργο των Αποστόλων. Ας προσέχη και στα υλικά που βάζει και στον τρόπο που χτίζει. Καθένας όπως αισθάνεται τις ευθύνες του απέναντι στο Θεό και στους ανθρώπους, άλλος χτίζει χρυσάφι, άλλος ασήμι, άλλος πολύτιμες πέτρες, άλλος ξύλα, άλλος χόρτο, άλλος καλάμι. Μα θάρθη ένας καιρός – δεν μπορεί – που θα φανή του καθενός το έργο. Με φωτιά θα δοκιμάση ο Θεός ό,τι κάνει ο καθένας, που στα μάτια των ανθρώπων μπορεί να ξεγελά – «ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει». Ό,τι αντέχει στη φωτιά, θα μείνη. Ό,τι δεν αντέχει θα χαθή. Κι ο εργάτης του θα σωθῆ ἢ δε θα σωθῆ κι αυτός μέσ' απ' τη φωτιά, ανάλογα με τις προθέσεις και τους σκοπούς του.

Κριτήριο στις πράξεις μας δεν μπορεί νάναι μόνο ό,τι φαίνεται. Ό,τι φαίνεται είναι κάποτε μόνο το «ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος» δηλαδή υπόκρισις, και όσα προκαλούν κατάπληξι και θαυμασμό συμβαίνει καμμιά φορά να είναι «λάμπουσαι κακίαι». Γιαυτό είναι ανάγκη να ελέγχωμε κάθε φορά τα ελατήρια των πράξεών μας και τους σκοπούς που επιδιώκομε – τι μας βάζει να κάμωμε κάτι και προς τι το κάνομε. Το να συμφωνούν τα ελατήρια προς τους σκοπούς, αυτό είναι η ειλικρίνεια και το νάναι τα ελατήρια κι οι σκοποί μας αγαθοί, αυτό είναι η καθαρότητα της καρδιάς, που εμακάρισεν ο Χριστός – «Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία...».

Όσοι ετάχθησαν στη θεία οικοδομή νάναι χτιστάδες και πρωτομάστοροι – κι ο κάθε πιστός είναι χτίστης και τεχνίτης του εαυτού του – ας φροντίζουν νάναι και ειλικρινείς και «καθαροὶ τῆ καρδία». Όχι το θεμέλιο στη θεία οικοδομή δεν μπορούμε να μετακινήσουμε, μα και στο πώς εποικοδομούμε πρέπει να προσέχουμε. Το κήρυγμα της σωτηρίας δεν μπορούμε να το μετατρέψουμε σε κοινω-

Κυριακή Θ' του Ματθαίου

νιολογία και το έργο της Εκκλησίας δεν έχουμε το δικαίωμα να το μεταβάλλουμε σε πολιτική – «θεμέλιον ἄλλον παρὰ τὸν κείμενον οὐδεις δύναται θεῖναι». Μα κι όταν εποικοδομούμε «ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν» και τότε χρειάζεται σύνεσις και προσοχή, αγνότης ελατηρίων και καθαρότης σκοπῶν – «ἐκαστος βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ».

(ἀπὸ τὸ βιβλίο «Δημοσιογραφικά (Κύκλος Α΄)», τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σερβίων και Κοζάνης, Διονυσίου Α. Ψαριανοῦ, Ἀθήνα 1961, σελ. 26-28, Ἐκδοτικός Οἶκος «Ἀστήρ»)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) 🛎 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 🛎

Δευτέρα 10 Αυγούστου 2020, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Τρίτη 11 Αυγούστου 2020, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Τετάρτη 12 Αυγούστου 2020, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Πέμπτη 13 Αυγούστου 2020, Παρεκκλήσι Οσίου Δαβίδ 7:00 π.μ.
Παρασκευή 14 Αυγούστου 2020, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Σάββατο 15 Αυγούστου 2020, Ι. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Πόρτο Ράφτη & Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

2) 🕯 ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΣΤΟΝ Ι. Ν. ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΟΡΤΟ ΡΑΦΤΗ 🕯

Τη Δευτέρα 10 Αυγούστου 2020, 9:00 μ.μ. προς Τρίτη 11 Αυγούστου 2020, 01:00 π.μ. Ιερά Αγρυπνία στον Ι. Ν. Αγ. Σπυρίδωνος Πόρτο Ράφτη επ' ευκαιρία της ανάμνησης θαύματος του Αγ. Σπυρίδωνος.

3) 🕯 🕯 🕯 Ι Ε Ρ Ο Ε Υ Χ Ε Λ Α Ι Ο 🕯 🕯 🕯

Την Τετάρτη 12 Αυγούστου 2020, 5:30 μ.μ. στο Ναό μας Εσπερινός, Ιερό Ευχέλαιο και Παράκληση.

4) 🛎 ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι. Ν. ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΟΡΤΟ ΡΑΦΤΗ

Τετάρτη 12 Αυγούστου 2020, 6:00 μ.μ. Ιερό Ευχέλαιο & Παράκληση.
Παρασκευή 14 Αυγούστου 2020, 7:00 π.μ. Όρθρος & Θεία Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγίου Σπυρίδωνος Πόρτο Ράφτη & 7:00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός με εγκώμια της Παναγίας.
Σάββατο 15 Αυγούστου 2020, 7:00 π.μ. Όρθρος & Πανηγ. Θ. Λειτουργία.

5) 🛎 ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΣΤΟΝ Ι. Ν. ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΡΑΥΡΩΝΑΣ

Σάββατο 15 Αυγούστου 2020, 7:00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός.
Κυριακή 16 Αυγούστου 2020, 7:00 π.μ. Όρθρος & Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο Μαρκ/λου.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,
e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή Θ' του Ματθαίου